

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w W.

w dniu 29 stycznia 2016 r. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych P. K. (1), P. K. (2) i I. D. na swoją rzecz kwoty 316.496,94 zł

z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 2 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz

z poniesionymi przez nią kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 8 sierpnia 2005 r. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w H., gmina O. umowę kredytu w rachunku bieżącym (...) na kwotę 80.000 zł, zmienioną aneksem z dnia 1 lipca 2013 r. podwyższającym kwotę kredytu, która na dzień podpisania aneksu wynosiła 600.000 zł. Bank oświadczył, że spłata kredytu została zabezpieczona wekslem własnym in blanco wystawionym przez kredytobiorcę oraz poręczeniem wekslowym udzielonym przez pozwanych P. K. (1), P. K. (2) i I. D.. Powód podnosił, że pozwani byli wzywani do zapłaty zadłużenia stanowiącego sumę wykorzystanych w ramach limitu kredytowego kwot, którego jednak do dnia wniesienia pozwu nie uregulowali.

(pozew k. 2)

W dniu 16 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. II C 38/16, uwzględniający roszczenie powoda.

(nakaz zapłaty k. 57)

Pozwani: P. K. (1), P. K. (2) i I. D. zaskarżyli powyższy nakaz zapłaty w całości i wniesli o oddalenie powództwa.

Pozwani podnieśli, że żądanie powoda jest przedwczesne ze względu na toczące się postępowanie upadłościowe (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

H., gmina O. i tym samym istniejącą możliwością zaspokojenia Banku z masy upadłości tej spółki.

Nadto zdaniem pozwanych, powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości, ponieważ załączył do pozwu kserokopie dokumentów nie poświadczone za zgodność z oryginałem przez osobę upoważnioną z mocy ustawy,.

(zarzuty od nakazu zapłaty P. K. (1) z dnia 9 października 2016 r. k. 67-68; zarzuty od nakazu zapłaty I. D. z dnia 9 października 2016 r. k. 69-70; zarzuty od nakazu zapłaty P. K. (2) z dnia 10 października 2016 r. k. 81-82)

W piśmie procesowym z dnia 21 czerwca 2016 r. pełnomocnik z urzędu pozwanych podtrzymał wnioski o oddalenie powództwa. Zakwestionował podstawę i wysokość roszczenia powoda. Wskazał, że istnienie i wysokość zgłoszonej w pozwie wierzytelności została udokumentowana w pozwie jedynie wyciągiem z ksiąg bankowych, który jest dokumentem prywatnym, którego treść pozwani kwestionują. Podniósł nadto, że należność została uregulowana na rzecz powoda w toku postępowania upadłościowego oraz przez wypłatę gwarancji bankowej wystawionej przez Bank (...).

(pismo procesowe pozwanych z dnia 21 czerwca 2016 r. k. 131-132)

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 20 lipca 2016 r. wniosła o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty w całości oraz zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu. Bank podniósł, że po postawieniu kredytu w stan wymagalności wystąpił on do Banku (...) z wnioskiem o realizację gwarancji. Kwota gwarancji w wysokości 360.000 zł została wypłacona powodowi w dniu 22 stycznia 2015 r. i pomniejszyła zadłużenie pozwanych, a po rozliczeniu gwarancji do zapłaty pozostało łącznie 316.496,94 zł, na co składają się następujące kwoty: 240.000 zł tytułem kapitału, 67.377,94 zł tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 1 października 2015 r. oraz kwota 9.119 zł tytułem prowizji i opłat bankowych.

W dalszej kolejności Bank wywodził, że fakt ogłoszenia upadłości kredytobiorcy i zgłoszenie wierzytelności do masy upadłości pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność poręczycieli wekslowych, od których może on dochodzić spłaty należności niezależnie od toczącego się postępowania upadłościowego dłużnika głównego, ponieważ ich odpowiedzialność ma charakter solidarny i wierzyciel wedle swego wyboru ma prawo dochodzić od nich zapłaty całości bądź części wierzytelności.

(pismo procesowe powoda z dnia 20 lipca 2016 r. k. 137-139)

Na rozprawie w dniu 20 września 2016 r. pełnomocnicy stron podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

(protokół z rozprawy z dnia 20 września 2016 r. k. 210)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani P. K. (1), P. K. (2) i I. D. są współnikami (...) Spółki z o. o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w H., gmina O.. Spółka rozpoczęła swą działalność na rynku od 1996 r., zajmowała się skupem bydła od rolników indywidualnych i jego hurtową sprzedażą ubojniom.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 8 sierpnia 2005 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w H., gmina O. umowę kredytu nr (...) w walucie polskiej w rachunku bieżącym (...). Na mocy powyższej umowy Bank udzielił kredytobiorcy na warunkach określonych w tej umowie kredytu odnawialnego w ramach limitu kredytowego w kwocie 80.000 zł z przeznaczeniem na finansowanie bieżących zobowiązań wynikających z wykonywanej działalności gospodarczej (§ 1 pkt. 1 i 2 umowy). Kredyt został udzielony na okres od 8 sierpnia 2005 r. do 3 lipca 2006 r. z zastrzeżeniem, że okres jego wykorzystania i spłaty upływa z dniem 3 lipca 2006 r. (§ 2 umowy).

(umowa kredytu k. 15-22)

Na przełomie 2011 i 2012 roku spółka ta utraciła płynność finansową.

(bezsporne)

Dnia 1 lipca 2013 r. strony powyższej umowy podpisały aneks na mocy którego Bank udzielił Kredytobiorcy kredytu odnawialnego w ramach limitu kredytowego w kwocie 600.000 zł na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej (§ 1 ust. 1 i 2). Jako termin spłaty kredytu wskazano datę 3 lipca 2015 r. (§ 2). W § 10 aneksu wskazano, że niespłacenie kredytu w tym terminie spowoduje, że niespłacona kwota stanie się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. Prawnym zabezpieczeniem spłaty udzielonego kredytu był m.in. weksel własny in blanco Kredytobiorcy wraz z deklaracją wekslową i poręczenie wekslowe udzielone przez współników spółki: P. K. (2), P. K. (1) i I. D. wraz z deklaracjami wekslowymi, za zgodą współmałżonków (§ 13 ust. 1 pkt. 1 i 2). Nadto zabezpieczeniem kredytu była gwarancja jego spłaty do kwoty 360.000 zł udzielona przez Bank (...) na podstawie umowy portfelowej linii gwarancyjnej de minimis nr (...) z dnia 4 marca 2013 r. (§ 13 ust. 1 pkt. 4).

Bank zastrzegł możliwość wypowiedzenia Umowy Kredytu w razie niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej. Termin wypowiedzenia umowy został określony na 30 dni, a w przypadku zagrożenia upadłością Kredytobiorcy na 7 dni licząc od dnia doręczenia Kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (§ 14 ust. 1 i 2).

(aneks do umowy k. 22-28)

W dniu 1 lipca 2013 r. (...) Spółka z o. o. z siedzibą w H., gmina O. reprezentowana przez Prezesa Zarządu P. K. (2) wystawiła weksel własny niezupełny (in blanco). Deklarację wekslową w imieniu wystawcy podpisał P. K. (2). Zgodnie z deklaracją Bank był uprawniony w razie niedotrzymania terminów spłaty kredytu wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec Banku z tytułu przedmiotowej umowy kredytowej, łącznie z odsetkami, prowizją i kosztami oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według swego uznania, zawiadamiając wystawcę listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności. Na dokumencie weksla, w miejscu przeznaczonym dla wystawcy widnieje pieczęć kredytobiorcy oraz podpis P. K. (2), który jako prezes zarządu spółki był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji spółki - wystawcy. Każdy z pozwanych: P. K. (1), P. K. (2) i I. D. umieścili na wekslu zapisy „poręczam”, które potwierdzili własnoręcznymi podpisami. W tym samym dniu każdy z pozwanych jako poręczyciel (...) Spółki z o.o. w H., gmina O. złożył deklarację poręczyciela weksla własnego niezupełnego (in blanco). Pozwani wyrazili zgodę na treść deklaracji wystawcy weksla.

(deklaracja wystawcy k. 7; deklaracje poręczycieli k. 7v. – 8v.)

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt IV GU 100/14 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Sąd Gospodarczy, XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych w Ł. ogłosił upadłość (...) Spółki z o.o.

w H., gmina O., obejmującą likwidację majątku spółki.

(postanowienie k. 85-86v.)

W ramach postępowania upadłościowego (...) Spółki z o.o. w likwidacji toczącego się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych w Łodzi pod sygn. akt XIV GUp 8/14, powodowy Bank w dniu 4 września 2014 r. zgłosił wierzytelność wynikającą wobec upadłej z umowy kredytowej w łącznej wysokości 678.578,46 zł i został ujęty w liście wierzytelności pod pozycją 32 (kategoria IV).

(lista wierzytelności k. 191v.)

W powyższym postępowaniu został sporządzony ostateczny plan podziału funduszy masy upadłości (...) Spółka z o.o., w którym w podziale sumy uzyskanej z egzekucji zostali wymienieni wierzyciele zaszeregowani w liście wierzytelności do kategorii II. Powodowy Bank, w realizacji planu podziału funduszy masy został nie został zaspokojony w żadnej części.

(ostateczny plan podziału k. 198-199v.)

Pismem z dnia 22 października 2014 r. powód wezwał Bank (...) do zapłaty z tytułu gwarancji spłaty kredytu w ramach portfelowej linii gwarancyjnej de minimis kwoty 360.000 zł. Bank (...) zapłacił powodowi tę kwotę w dniu 22 stycznia 2015 r.

(wezwanie do zapłaty k. 144; potwierdzenie przelewu k. 145)

Po rozliczeniu kwoty gwarancji w wysokości 360.000 zł do zapłaty pozostała kwota 240.000 zł z tytułu kapitału kredytu, kwota 67.377,94 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych do dnia 1 października 2015 r. oraz kwota 9.119 zł tytułem prowizji i opłat bankowych. Wysokość dochodzonych odsetek umownych naliczonych do dnia 1 października 2015 r. włącznie została określona na podstawie § 12 umowy kredytowej z dnia 8 sierpnia 2005 r. zmienionej aneksem z dnia 1 lipca 2013 r. Zgodnie z Uchwałą Zarządu Banku nr (...)z dnia 21 sierpnia 2007 r. (§ 2) odsetki te wynosiły każdorazowo czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku polskiego w skali roku. Suma powyższych należności (316.496,94 zł) stanowi kwotę dochodzoną niniejszym pozwem.

(umowa kredytu k. 15-22; aneks do umowy k. 22-28 ; Uchwała Zarządu Banku nr (...)k. 145-148)

Wobec braku spłaty powyższej kwoty zadłużenia powód w dniu 18 września 2015 r. uzupełnił weksel na kwotę zadłużenia, tj. 316.496,94 zł, którego wysokość obliczył na dzień 2 października 2015 r. i wezwał każdego z pozwanych do wykupu weksla do dnia 2 października 2015 r. Wezwania do wykupu weksla zostały doręczone każdemu z pozwanych w dniu 22 września 2015 r.

(wezwania do wykupu weksla k. 10,12 i 14; potwierdzenia doręczeń wezwań do wykupu weksla k. 9,11 i 13)

Pozwani nie wykupili weksla.

(bezsporne)

W dniu 18 stycznia 2016 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) stwierdzający istnienie na dzień wystawienia wyciągu solidarnego wymagalnego zadłużenia wobec pozwanych odpowiedzialnych z tytułu poręczenia wekslowego umowy kredytu nr (...) z dnia 8 sierpnia 2005 r. zmienionej aneksem nr (...) z dnia 1 lipca 2013 r. w wysokości 316.496,94 zł.

(wyciąg z ksiąg banku k. 5)

Do dnia wniesienia pozwu pozwani nie uregulowali w żadnej części roszczenia objętego żądaniem pozwu.

(bezsporne)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne. W tym miejscu wskazać należy, że pozwani podnosili, iż powód nie udowodnił roszczenia co do zasady i wysokości, ponieważ załączył do pozwu kserokopie dokumentów nie poświadczone za zgodność z oryginałem przez osobę upoważnioną z mocy ustawy. Twierdzenia pozwanych są bezpodstawne wobec ich konfrontacji z materiałem dowodowym w postaci dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy. Zarówno weksel, jak i deklaracje wystawcy oraz poręczycieli wekslowych zostały załączone do pozwu w oryginale, natomiast kopia umowy kredytowej z dnia 8 sierpnia 2005 r. oraz kopia aneksu do tej umowy z dnia 1 lipca 2013 r. została poświadczona „za zgodność z oryginałem” przez uprawnionego pracownika banku reprezentującego powoda w niniejszej sprawie na mocy pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez upoważnione osoby, wymienione w dziale 2 załączonego do akt sprawy odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców nr (...), które to pełnomocnictwo zostało poświadczone urzędowo przez notariusza. Pozostałe kopie dokumentów złożone w toku postępowania zostały „poświadczone za zgodność z oryginałem” przez umocowanego w sprawie radcę prawnego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 28 maja 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. z 1936 r. Nr 37, poz. 282 ze zm.) zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. W myśl art. 32 powołanej ustawy poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Stosownie do dyspozycji art. 104 odpowiedzialność wystawcy weksla jest taka sama jak akceptanta weksla trasowanego. Na mocy zaś art. 28 akceptant (tj. trasat, który przyjął weksel) zobowiązuje się do zapłaty weksla w terminie płatności. W razie niezapłacenia weksla służy posiadaczowi weksla przeciwko niemu bezpośrednie roszczenie z weksla o wszystko, czego można żądać na podstawie art. 48 i art. 49 Prawa wekslowego. Przepisy powyższe – zamieszczone w części ustawy dotyczącej weksla trasowanego na mocy art. 103 Prawa wekslowego mają odpowiednie zastosowanie do weksla własnego. Z powyższych przepisów wynika, że wystawca weksla własnego był obowiązany do zapłaty sumy wekslowej, a nadto w przypadku niezapłacenia weksla – do spełnienia świadczeń ubocznych wymienionych w art. 48 Prawa wekslowego, zaś analogiczne zobowiązanie ciążyło na pozwanych P. K. (2), P. K. (1) i I. D. jako poręczycielach wekslowych. Odpowiedzialność wyżej wymienionych pozwanych jest solidarna, albowiem według art. 47 Prawa

wekslowego – kto weksel wystawił, przyjął, indosował lub zań poręczył, odpowiada wobec posiadacza solidarnie, zaś posiadacz może dochodzić roszczeń przeciwko jednemu, kilku lub wszystkim dłużnikom bez potrzeby zachowania porządku, w jakim się zobowiązali.

Bezsporny był również fakt, że wystawca weksła w dniu 1 lipca 2013 r. złożył deklarację wekslową, w której upoważnił stronę powodową do wypełnienia weksła na sumę odpowiadającą kwocie zadłużenia z tytułu umowy kredytowej wraz z odsetkami i opatrzenia weksła datą i miejscem wystawienia oraz datą płatności według własnego uznania, natomiast pozwani jako poręczyciele wekslowi wyrazili zgodę na treść powyższej deklaracji wekslowej. Strona powodowa domagała się na podstawie weksła zapłaty kwoty 316.496,94 zł od jego poręczycieli. Weksel ten stanowił zabezpieczenie spłaty kredytu zaciągniętego przez (...) Spółkę z o. o. z siedzibą w H., gmina O. wobec strony powodowej. Poza sporem pozostawało również, że pozwani jako poręczyciele wekslowi nie spłacili na rzecz strony powodowej żadnych kwot tytułem spłaty zadłużenia Kredytobiorcy. Nadto pozwani nie podnosili żadnych zarzutów co do ważności weksła, czy też zarzutów dotyczących sposobu jego wypełnienia.

Weksel przedstawiony przez stronę powodową odpowiada wymogom formalnym określonym w art. 101 Prawa wekslowego. Zgodnie z tym przepisem weksel własny zawiera:

- 1) nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go wystawiono;
- 2) przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;
- 3) oznaczenie terminu płatności;
- 4) oznaczenie miejsca płatności;
- 5) nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana;
- 6) oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksłu;
- 7) podpis wystawcy weksłu.

Podstawą odpowiedzialności pozwanych, jako poręczycieli wekslowego stanowi art. 32 ustawy – Prawo wekslowe, zgodnie z którym poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Z kolei art. 30 Prawa wekslowego stanowi, że zapłata weksła może być zabezpieczona poręczeniem wekslowym (awal), co do całości lub co do części sumy wekslowej. Poręczenie wekslowe polega więc na przyjęciu odpowiedzialności wekslowej za dług osoby podpisanej na wekslu. Nie zabezpiecza natomiast wywiązania się z umowy, w związku z którą został wystawiony weksel lub zostało udzielone poręczenie wekslowe. Oznacza to, iż poręczenie wekslowe jest zobowiązaniem abstrakcyjnym, niezależnym od umowy łączącej poręczyciela z osobą, za którą poręcza, ani od tego, czy umowa taka istnieje. Odpowiedzialność poręczyciela wekslowego jest samodzielna materialnie, niesubsydiarna, solidarna i w ograniczonym jedynie stopniu zależna od zobowiązania głównego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (orzeczenie SN z dnia 17 grudnia 1962 r., 2 CR 1111/61, MoP 1993/3/23 oraz z dnia 11 V 1994 r., II CR 536/93 niepubl.) poręczenie wekslowe jest instytucją całkowicie odrębną od poręczenia cywilnego i stosuje się do niego wyłącznie przepisy prawa wekslowego. Przepisy Kodeksu cywilnego o poręczeniu nie mają zastosowania do poręczenia wekslowego nawet w drodze analogii. Odrębność ta podyktowana jest wzmożoną ochroną wierzyciela wekslowego, której służą przepisy zaostrzające odpowiedzialność dłużników wekslowych w porównaniu do dłużników cywilnych. Instytucja awalu służy przede wszystkim ochronie interesu wierzyciela. Pozwani złożyli jako poręczyciele podpis na wekslu in blanco stanowiącym zabezpieczenie wykonania umowy kredytu i tym samym stali się zobowiązani z tytułu udzielonego poręczenia wekslowego. Okoliczności tej oraz autentyczności podpisu złożonego na wekslu pozwani nie kwestionowali.

Każdy z pozwanych – poręczycieli wekslowych poręczył za całość sumy wekslowej.

Strona powodowa przedstawiła szczegółowe wyliczenie kwoty zadłużenia wskazanej w wekslu, wskazując, że w jej skład wchodzi kwota 240.000 zł z tytułu kapitału kredytu, kwota 67.377,94 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych do dnia 1 października 2015 r. oraz kwota 9.119 zł tytułem prowizji i opłat bankowych. Podała także podstawę i sposób wyliczenia dochodzonych odsetek umownych, wskazując że zostały one naliczone do dnia 1 października 2015 r. włącznie na podstawie § 12 umowy kredytowej z dnia 8 sierpnia 2005 r. zmienionej aneksem z dnia 1 lipca 2013 r. Zgodnie z Uchwałą Zarządu Banku nr (...)z dnia 21 sierpnia 2007 r. (§ 2) odsetki te wynosiły każdorazowo czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku polskiego w skali roku.

Pozwani podnosili, że kwota zadłużenia została uregulowana przez wypłatę gwarancji bankowej wystawionej przez Bank (...). Zarzuty te co do zasady są uzasadnione. Strona powodowa rozliczyła bowiem kwotę gwarancji w wysokości 360.000 zł, o którą pomniejszyła zadłużenie pozwanych w zakresie kapitału kredytu. Kwota ta nie pokryła jednakże w całości kwoty zadłużenia.

Z całą pewnością stwierdzić natomiast należy, że nie znajdują uzasadnienia zarzuty pozwanych, iż kwota zadłużenia została uregulowana na rzecz powoda w toku postępowania upadłościowego. Jak bowiem ustalono w ramach postępowania upadłościowego (...) Spółki z o.o. w likwidacji strona powodowa zgłosiła wierzytelność wobec upadłej spółki w łącznej wysokości 678.578,46 zł i została ujęta w liście wierzytelności według IV kategorii zaszeregowania, natomiast w ostatecznym planie podziału funduszy masy upadłości spółki zostali wymienieni jedynie wierzyciele zaszeregowani do kategorii II. Powodowy Bank, w realizacji planu podziału funduszy masy został nie został zatem zaspokojony w żadnej części.

Z uwagi na powyższe stwierdzić zatem należy, że strona powodowa udowodniła zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c., zarówno podstawę jak i wysokość dochodzonego pozwem roszczenia.

Konkludując, Sąd uznał, że na podstawie weksla z dnia 1 lipca 2013 r. stronie powodowej jako remitentowi przysługuje roszczenie w stosunku do pozwanych jako poręczycieli wekslowych o zapłatę zarówno sumy wekslowej jak i odsetek ustawowych od dnia 2 października 2015 r.

Zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy Sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego oraz merytoryczną analizę zasadności powództwa, Sąd w całości utrzymał w mocy w punkcie 1 wyroku nakaz zapłaty wydany przez tutejszy Sąd w dniu 16 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt II Nc 38/16, uznając za prawidłowe wyliczenie należnych stronie powodowej kosztów procesu.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł, iż nie obciąża pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda. Rozstrzygnięcie to znajduje uzasadnienie w art. 102 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej

w ogóle kosztami. W ocenie Sądu w sprawie spełnione są przesłanki pozwalające na zastosowanie normy art. 102 k.p.c. Sąd uznał, iż z uwagi na okoliczności niniejszej sprawy, a także fakt, że pozwani znajdują się w trudnej sytuacji materialnej (w niniejszej sprawie Sąd zwolnił wszystkich pozwanych od kosztów sądowych w całości), uzasadnione jest przyjęcie, że sytuacja strony przegrywającej niniejszy proces stanowi „szczególnie uzasadniony przypadek” pozwalający na nieobciążanie ich kosztami zastępstwa procesowego powoda. Takie rozstrzygnięcie uczyni nadto bardziej realnym spłatę ich zobowiązania wobec powoda.

W niniejszej sprawie wszyscy pozwani byli reprezentowani przez pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata. O kosztach należnych pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 2 i § 4 w zw. z § 8 pkt. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (poz. 1801).